

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ НАУКОВОЇ ДУМКИ В МЕНЕДЖМЕНТІ, ГАЛУЗЯХ СПОРТУ, ОБСЛУГОВУВАННЯ ТА ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

*Тези доповідей
III Міжнародної студентської наукової конференції
(26-27 вересня 2024 року, м. Львів)*

*За загальною редакцією
Наталії ПАВЛЕНЧИК*

Львів -2024

УДК 332.1

АНАЛІЗ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ РЕГІОНУ В УМОВАХ РИНКОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЕКОНОМІКИ

Олександр ДУДАШ

аспірант

Станіслав КАПАЦИНА

бакалавр

Науковий керівник – **Володимир СЕМЦОВ**

д-р. екон. наук., доцент

Львівський університет бізнесу та права (Україна)

У сучасних умовах існування ринкової економіки інвестиційну діяльність вважають однією з провідних ланок розвитку економіки держави. Варто зазначити, що саме правильне управління залученими інвестиціями в регіоні є запорукою його успішного розвитку.

Регіональна інвестиційна політика в умовах становлення ринкової економіки передбачає використання вагомих важелів для регулювання інвестиційного ресурсу. Важливим є використання й залучення інвестицій і комплексне управління регіональним інвестиційним процесом. Саме інвестиції формують виробничий потенціал на новій науково-технічній базі й визначають конкурентні позиції країни на світових ринках. Інвестиційна діяльність, а також сукупність практичних дій з реалізації інвестицій є одним з основних засобів зростання національного доходу. Все це зумовлює потребу аналізу інвестиційної діяльності, її форм, видів і сучасного стану розвитку в Україні для подальшого визначення основних напрямів розвитку інвестиційної сфери в економіці країни.

Інвестиційна діяльність – це різновид господарської діяльності, точніше, систематичні дії організаційно-майнового характеру, спрямовані на вкладення інвестицій на довготривалій або постійній основі для визначення соціально-економічного ефекту, насамперед – отримання прибутку [1].

Інвестиційна діяльність в Україні відбувається:

на основі інвестування яке здійснюють громадяни, недержавні підприємства, господарські асоціації, спілки й товариства;

громадські і релігійні організації;
інші юридичні особи, засновані на колективній власності.

Іноземне інвестування здійснюють іноземні громадяни, юридичні особи й держави; спільне інвестування здійснюють громадяни та юридичні особи України, іноземних держав (частину 2 статті 2 змінено згідно із Законом № 1955-ХІІ від 10.12.91 р.) [2].

Інвестиційні процеси в Україні мають суттєвий вплив на розвиток ринкових відносин. Визначення сутності інвестицій та інвестиційної діяльності є важливим критерієм ефективності державного управління інвестиційним процесом у країні.

У макроекономіці під інвестиціями розуміють частку ВВП, не спожиту в поточному періоді, що забезпечує приріст капіталу в економіці. У розширеному трактуванні інвестиції розглядають як довготермінові вкладення капіталу у власній країні або за кордоном у підприємства різних галузей, підприємницькі проекти, соціально-економічні програми, інноваційні проекти. У мікроекономіці інвестиції трактуються як процес створення нового капіталу (засобів виробництва й людського капіталу) [3].

Важливо зазначити, що рівень інвестиційної діяльності регіону й темпи його економічного розвитку значно залежить від прогресивності задіяного механізму управління інвестиційною діяльністю. На сьогодні старі механізми управління інвестиційною діяльністю практично не використовують, оскільки вони не відповідають сучасним вимогам і потребам регіональної економіки.

Особливого значення набуває поділ інвестицій на реальні і фінансові. Так, під фінансовими інвестиціями розуміють вкладення коштів у різноманітні фінансові інструменти (активи), серед яких найбільшу частку становлять вкладення коштів у цінні папери. Під реальними інвестиціями розуміють вкладення коштів у реальні активи – як матеріальні, так і нематеріальні (іноді вкладення коштів у нематеріальні активи, пов'язані з науково-технічним прогресом, характеризують як інноваційні інвестиції, або

інновації). Таким чином, реальними інвестиціями є інвестиції, які скеровують у речові елементи основного капіталу [4].

В умовах сьогодення в Україні інвестиційну активність внутрішніх та іноземних інвесторів значною мірою стримує несприятливий інвестиційний клімат, який є наслідком низки зовнішніх і внутрішніх чинників [5]. Послаблення фінансового сектору економіки через світову економічну кризу зумовило зниження темпів приросту обсягу іноземних інвестицій в Україну. Також через наслідки світової пандемії Covid-19 скоротилися обсяги інвестицій, що вплинуло на інвестиційну політику загалом.

Отже, проаналізувавши вищенаведене, можемо підсумувати, що в сучасних умовах існування механізмів та формування підходів до забезпечення сприятливого інвестиційного клімату спостерігаємо відсутність виважених програм оптимізації регіональних інвестиційних стратегій, зокрема на регіональному рівні, що потребує особливого регулювання інвестиційної діяльності в системі управління економікою.

Список використаних джерел:

1. Інвестиційна діяльність. Вікіпедія. URL: [https://uk.wikipedia.org/wiki/Інвестиційна діяльність](https://uk.wikipedia.org/wiki/Інвестиційна_діяльність).
2. Про інвестиційну діяльність. URL: <https://www.spfu.gov.ua/ua/documents/1305.html>
3. Держава та економічне зростання / за ред. Кваснюка Б. Є. Київ : Лібра, 2001. 88 с.
4. Пересада А. А. Інвестиційний процес в Україні. Київ : Лібра, 1998. 362 с.
5. Павленчик Н., Павленчик А. Чинники формування інвестиційної привабливості в умовах кризових явищ. Цифрова трансформація фінансової системи України та країн V-4 в умовах євроінтеграції : збірник тез III міжнародної науково-практичної інтернет-конференції (Дубляни, 26 квітня 2023 р.). Частина I. Дубляни: ЛНУП, 2023. С. 141-145.